

opgaver uden ustandseligt at kunne belaste de overordnede funktionærer med omsproblemer.

I svaret på spørgsmål 51 skrives der på side 76*) at en fradragsret for bonus og dividende (og dermed også rabatter) ikke vil indebære nogen afgiftsmæssig fordel, men blot ulejlige begge parter med den nødvendige regulering af afgiften.

Dette mener vi ikke er en helt dækkende vurdering. Når en virksomheds regnskab med afgiften kan føres så enkelt som beskrevet i lovforslagets § 18, stk. 2, vil det ingen indflydelse øve på omfanget af de dér beskrevne beregninger, om der i beregningsgrundlaget indgår rabatter eller ej. Tilbage står da, at en særbehandling af visse rabatformer vil kræve den indsats, som alle afgivelser altid betinger i en forretningsgang, der er baseret på et hovedprincip: at hver gang der skal udskrives en kreditnota, skal det nøje overvejes, om den kan fortolkes som hørende til de ubetingede eller til de betingede, om kreditnotaen skal udskrives med beregning af oms eller uden.

Ligeledes kan vi heller ikke tilslutte os argumentet om, at det er en umulig opgave for en brugsforening på landet at skulle dele salget til den enkelte landmand på dividendeberettigede og ikke-dividendeberettigede salg. Ved brugsforeningens salg af driftsmidler skal salget, jfr. § 17, ledsages af en faktura med angivelse af omsens beløb. Dette er også forudsat i det eksempel på landmandsregnskab, som er vist på side 50*). Derfor kan en kontrabog mellem landmanden og brugsforeningen i naturlig fortsættelse af det viste eksempel indrettes med følgende 3 kolonner: Driftsmidler til ubeskattet værdi, afgift heraf, husholdningsartikler til detailpris.

Vi vil derfor ved nærværende genfremstille vort forslag om, at rabatter kan medregnes i den afgiftspligtige omsætning, med en enkelt præciserende tilføjelse:

§ 7, stk. 2 D. Dette punkt udgår.

§ 7, stk. 3. Som nyt stykke tilføjes:

Ved handel mellem registrerede virksomheder kan fradrag foretages i den afgiftspligtige omsætning for rabatydelser og prisreduktioner, når grundlaget for fradragene er beregnet på tidligere afgiftspligtig omsætning og forudsat, at der udfærdiges faktura respektive kreditnota parterne imellem.

I vort oprindelige forslag til nyt § 7, stk. 3, stod der endvidere, at ved salg til private forbrugere kan der ikke foretages fradrag i den afgiftspligtige omsætning for leverancer, der har fundet sted mod betaling i rabatmærker, dividendekuponer eller lignende.

Dette blev gjort, fordi vi ikke ønskede at indlade os i en diskussion om rabatydelser til detailkunder, idet dette spørgsmål over indflydelse på statens samlede provenu af lovforslaget. Men da vi læser af besvarelsen til spørgsmål 51, at man egentlig er villig til at give en sådan fradragsret, dersom det ikke kolliderede med hensynet til regnskabet i forbindelse med handel mellem registrerede virksomheder, har vi undladt at genfremstille denne formulering i konsekvens af, at nærværende skrivelse netop er en påstand om, at det vil være en lettelse i handelen mellem registrerede virksomheder, dersom rabatter o. lign. kunne indgå i den normale regnskabsbehandling.

Det er vort håb, at nærværende redigering for nogle af de praktiske forhold inden for regnskabsadministrationen af dansk erhvervsliv må kunne bidrage til på nøgternt grundlag at finde frem til en administrationsform, der bygger på den naturlige tankegang inden for fakturerings- og regnskabsområderne. Det er vor opfattelse, at en entydig forståelse af en sådan lovs administrationsbestemmelser er af betydeligt større værdi end nok så grundige eksterne kontrolforanstaltninger.

Med højagtelse
PLUMROSE A/S

F. Hjerl Hansen,
adm. direktør, cand. jur.

T. Watson Hansen,
datachef.

Folketingets udvalg vedrørende lov om omsætningsafgift.

*) I beretningen af 28. september 1965.